

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

GENEL KURUL

KARAR

ZEYCAN YEDİGÖL BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2013/1566)

Karar Tarihi: 10/12/2015

R.G. Tarih ve Sayı: 14/1/2016-29593

GENEL KURUL

KARAR

Başkan	: Zühtü ARSLAN
Başkanvekilleri	: Burhan ÜSTÜN Engin YILDIRIM
Üyeler	: Serdar ÖZGÜLDÜR Serruh KALELİ Osman Alifeyyaz PAKSÜT Recep KÖMÜRCÜ Alparslan ALTAN Hicabi DURSUN Celal Mümtaz AKINCI Erdal TERCAN Muammer TOPAL M. Emin KUZ Hasan Tahsin GÖKCAN Kadir ÖZKAYA Rıdvan GÜLEÇ
Raportör	: M. Serhat MAHMUTOĞLU
Başvurucu	: Zeycan YEDİGÖL
Vekili	: Av. Emire Eren KESKİN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, 10/4/1981 tarihinden itibaren kendisinden haber alınmayan Nurettin Yedigöl'ün (N.Y.) polis tarafından gözaltına alındıktan sonra devletin himayesi altında kaybolduğu ve adli makamlarca maddi gerçeğin ortaya çıkarılması için etkili soruşturma yürütülmediği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 15/2/2013 tarihinde İstanbul 6. Asliye Hukuk Mahkemesi aracılığıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde belirlenen eksiklikler tamamlanmış ve başvurunun Komisyonuna sunulmasına engel teşkil edecek bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. İkinci Bölüm İkinci Komisyonunca 19/9/2013 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

4. Bölüm başkanı tarafından 1/12/2014 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına ve başvuru belgelerinin bir örneğinin görüş için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmesine karar verilmiştir.

5. Başvuru konusu olay ve olgular 1/12/2014 tarihinde Bakanlığa bildirilmiştir. Bakanlığın yazılı görüşü 26/12/2014 tarihinde Anayasa Mahkemesine sunulmuştur.

6. Bakanlık görüş yazısı, başvurucuya 8/1/2015 tarihinde tebliğ edilmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı 20/1/2015 tarihinde beyanda bulunmuştur.

7. İkinci Bölüm tarafından 14/10/2015 tarihinde yapılan toplantıda başvurunun, niteliği itibarıyla Genel Kurul tarafından karara bağlanması gerekli görüldüğünden Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 28. maddesinin (3) numaralı fıkrası uyarınca görüşülmek üzere Genel Kurula sevkine karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

9. Başvuruya konu olay "12 Eylül 1980 Askerî Müdahalesi" sonrasında İstanbul'da yaşanmıştır.

10. Başvurucu, 10/4/1981 tarihinde kaybolduktan sonra bir daha kendisinden haber alınmayan N.Y.nin

annesidir.

11. N.Y. son olarak Kağıthane’de bir düğün merasiminde görülmüştür. Düğün çıkışında arkadaşlarıyla birlikte polis tarafından gözaltına alınarak Gayrettepe’de bulunan Emniyet Müdürlüğü binasına götürüldüğü ileri sürülmektedir. Bu iddia resmî makamlarca hiçbir zaman doğrulanmamıştır.

12. Aynı tarihlerde gözaltında bulunan A.Ş.Y., yazdığı bir mektupta başvurunun iddialarını doğrulayarak N.Y. ile aynı yerde tutulduğunu ve işkenceye maruz kaldıklarını belirtmiştir. N.Y.nin gözaltında işkence gördüğünü doğrulayan başka tanıklar da bulunmaktadır.

13. N.Y.nin ailesi; çocuklarının gözaltında tutulduğunu, çocuklarına işkence yapıldığını ve sonrasında ortadan kaybolduğunu belirterek Emniyet Müdürlüğüne, Sıkıyönetim Komutanlığına, Millî Güvenlik Konseyi Genel Sekreterliğine, Cumhurbaşkanlığına, Başbakanlığa ve Askerî Savcılığa başvuruda bulunmuş ancak sonuç alamamıştır.

14. Adli makamlarca başvurunun şikâyetleriyle ilgili farklı tarihlerde üç ayrı soruşturma yürütülmüş ve tamamı hakkında kovuşturmayla yer olmadığına dair karar (KYOK) verilmiştir. Soruşturmanın üçü de İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı (Savcılık) tarafından yürütülmüştür.

15. 1986 yılında başlatılan birinci soruşturma hakkında zamanaşımı nedeniyle 14/7/2000 tarihli ve 1986/11502 Soruşturma sayılı KYOK verilmiştir. Başvurunun 2012 yılında yaptığı ikinci suç duyurusu da aynı gerekçeyle 2/5/2012 tarihinde 2012/43993 Soruşturma ve K.2012/24/746 sayılı KYOK ile sonuçlanmıştır.

16. Bireysel başvuruya konu yapılan üçüncü soruşturma ise başvurunun 21/3/2012 tarihli dilekçesi ile başlatılmıştır. Başvurucu, bu soruşturma kapsamında oğlunun gözaltında işkence sonucu ölümünden “12 Eylül 1980 Askerî Müdahalesi” lideri Ahmet Kenan Evren ve komuta kademesi ile İstanbul Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şube Müdürü T.S. ve anılan Şubede görevli polislerin sorumlu olduğunu iddia etmiştir.

17. Savcılık, anılan soruşturma kapsamında 28/8/2012 tarihli ve 2012/100589 Soruşturma ve K.2012/44082 sayılı KYOK vermiştir. Anılan kararın ilgili kısmı şöyledir:

“Şüpheli T. S. ve diğer görevli polisler hakkında müsnet suçlardan yapılan soruşturma sonucunda; İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2/5/2012 günlü ve 2012/43993-24746 sayılı kovuşturmayla yer olmadığına dair karar verilmiş olup, bu karara vaki itiraz Bakırköy 14. Ağır Ceza Mahkemesinin 27/7/2012 tarih ve 2012/1226 D.İş. sayılı kararı ile reddedilmiştir.

Şüpheli K. E. ve Milli Güvenlik Konseyi Üyelerine isnat edilen suçların işlendiği tarihten itibaren 765 sayılı TCK’nun 102/1, 104/2 maddelerinde öngörülen süre de geçmiş olmakla;

Müsnet suçlardan şüpheliler hakkında kovuşturmayla yer olmadığına karar verilmiştir.”

18. Başvurucu tarafından söz konusu karara yapılan itiraz, yerinde görülmeyle Bakırköy 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 11/11/2012 tarihli ve 2012/1916 Değişik İş sayılı kararı ile reddedilmiştir.

19. Bu karar 21/1/2013 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiş olup 15/2/2013 tarihinde süresi içinde Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunulmuştur.

B. İlgili Hukuk

20. Anayasa’nın geçici 15. maddesi şöyledir:

“12 Eylül 1980 tarihinden, ilk genel seçimler sonucu toplanacak Türkiye Büyük Millet Meclisinin Başkanlık Divanını oluşturuncaya kadar geçecek süre içinde, yasama ve yürütme yetkilerini Türk milleti adına kullanan, 2356 sayılı Kanunla kurulu Milli Güvenlik Konseyinin, bu Konseyin yönetimi döneminde kurulmuş hükümetlerin, 2485 sayılı Kurucu Meclis Hakkında Kanunla görev ifa eden Danışma Meclisinin her türlü karar ve tasarruflarından dolayı haklarında cezai, mali veya hukuki sorumluluk iddiası ileri sürülemez ve bu maksatla herhangi bir yargı merciine başvurulamaz.

Bu karar ve tasarrufların idarece veya yetkili kılınmış organ, merci ve görevlilerce uygulanmasından dolayı, karar alanlar, tasarruflarda bulunanlar ve uygulayanlar hakkında da yukarıdaki fıkra hükümleri uygulanır.”

21. 13/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun 102. ve 104. maddeleri şöyledir:

“Madde 102 - Kanunda başka türlü yazılmış olan ahvalin maadasında hukuku amme davası:

- 1 - Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis ve müebbet ağır hapis cezalarını müstelzim cürümlerde yirmi sene,
- 2 - Yirmi seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis cezasını müstelzim cürümlerde on beş sene,
- 3 - Beş seneden ziyade ve yirmi seneden az ağır hapis veya beş seneden ziyade hapis yahud hidematı ammeden müebbeden mahrumiyet cezalarından birini müstelzim cürümlerde on sene,
- 4 - Beş seneden ziyade olmamak üzere ağır hapis veya hapis yahud sürgün veya hidematı ammeden muvakkaten mahrumiyet cezalarını ve ağır para cezasını müstelzim cürümlerde beş sene,
- 5 - Bir aydan ziyade hafif hapis veya otuz liradan ziyade hafif para cezasını müstelzim fiillerde iki sene,

6 - Bundan evvelki bendlerde beyan olunan miktardan aşığı cezaları müstelzim kabahatlerde altı ay geçmesile ortadan kalkar.

Bu kanunun ikinci kitabının birinci babında yazılı ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis veya müebbet yahud muvakkat ağır hapis cezalarını müstelzim cürümlerin yurd dışında işlenmesi halinde dava müruru zamanı yoktur.

Madde 104 - Hukuku amme davasının müruru zamanı, mahkumiyet hükmü yakalama, tevkif, celb veya ihzar müzekkereleri, adli makamlar huzurunda maznunun sorguya çekilmesi, maznun hakkında son tahkikatın açılmasına dair olan karar veya C. müddeiumumisi tarafından mahkemeye yazılan iddianame ile kesilir.

Bu halde müruru zaman, kesilme gününden itibaren yeniden işlemeğe başlar. Eđer müruru zamanı kesen muameleler müteaddid ise müruru zaman bunların en sonuncusundan itibaren tekrar işlemeğe başlar. Ancak bu sebepler müruru zaman müdetini 102 nci maddede ayrı ayrı muayyen olan müddetlerin yarısının ilavesi ile baliğ olacağı müddetten fazla uzatamaz.”

22. 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

“Suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanun uygulanır ve infaz olunur.”

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

23. Mahkemenin 10/12/2015 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuruçunun 15/2/2013 tarihli ve 2013/1566 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünöldü:

A. Başvuruçunun İddiaları

24. Başvuruçunun, 10/4/1981 tarihinde kaybolan oğlunun polisler tarafından gözaltına alındıktan sonra işkence edilerek öldüröldüğünü iddia etmektedir. Başvuruçunun, olayın üzerinden geçen 31 yıllık süreçte faillerin ve tanıkların isimleri belli olmasına rağmen ifadelerine başvurulmadığını, olay hakkında etkili soruşturma yapılmadığını, 12/9/2010 tarihinde yapılan referandum ile Anayasa'nın geçici 15. maddesinin yürürlükten kaldırılması üzerine “12 Eylül 1980 Askeri Müdahalesi”ni gerçekleştiren ve oğlunun kaybolmasında sorumlulukları olduğunu düşündüğü Ahmet Kenan Evren ve komuta kademesi hakkında açılan soruşturma dikkate alınmayarak olay hakkında zamanaşımı nedeniyle KYOK verildiğini belirtmiştir. Başvuruçunun, Anayasa'nın 17. ve 36. maddelerinin ihlal edildiğini ileri sürmüş ve manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

B. Değerlendirme

25. Bakanlık görüş yazısında başvuruçunun iddiaları kabul edilebilirlik ve esas bakımından ayrı ayrı değerlendirilmiştir.

26. Bakanlık, kabul edilebilirlik bakımından; başvuruçunun yakınının kaybolması ile ilgili üç ayrı soruşturma yürütöldüğünü, bu soruşturmalardan ilk ikisinin Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkisinin başladığı 23/9/2012 tarihinden önce kesinleştiğini, yeni delil olmaksızın açılan üçüncü soruşturmanın şeklen yeni bir soruşturma olmakla birlikte esasen yenilik içermediğini, başvuruçunun şikâyeti üzerine yeniden açılan soruşturmanın başvuruçuya bireysel başvuru olanağı verip vermeyeceğinin değerlendirilmesi gerektiğini belirtmiştir.

27. Bakanlık, esas bakımından ise başvuruçunun yakınının gözaltına alındığına ilişkin bir kabul veya veri bulunmamakla birlikte etkin soruşturma yapılmadığı yönündeki şikâyetlerin değerlendirilmesi konusunda takdirin Anayasa Mahkemesine ait olduğunu ifade etmiştir.

28. Başvuruçunun, Bakanlık görüşüne karşı beyanında bireysel başvuruya konu suç duyurusunda yeni tanıklar bildirdiğini “12 Eylül 1980 Askeri Müdahalesi” ile ilgili olarak Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca açılan soruşturmanın yeni delil niteliğinde olduğunu, anılan başvuru sonucu verilen KYOK'un 23/9/2012 tarihinden sonra kesinleştiğini, oğlunun henüz bulunamamış olması nedeniyle mağduriyetinin devam ettiğini belirterek Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkili olduğunu ifade etmiştir.

29. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un geçici 1. maddesinin (8) numaralı fıkrası şöyledir:

“Mahkeme, 23/9/2012 tarihinden sonra kesinleşen nihai işlem ve kararlar aleyhine yapılacak bireysel başvuruları inceler.”

30. Anılan Kanun hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkisinin başlangıcı 23/9/2012 tarihi olup Mahkeme, ancak bu tarihten sonra kesinleşen nihai işlem ve kararlar aleyhine yapılan bireysel başvuruları inceleyebilir. Bu açık düzenleme karşısında, anılan tarihten önce kesinleşmiş nihai işlem ve kararları da içerecek şekilde yetki kapsamının genişletilmesi mümkün değildir (*Hasan Taşlyurt*, B. No: 2012/947, 12/2/2013, § 16).

31. Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkisini doğru olarak belirleyebilmek için kesinleşen nihai işlem ve kararın tarihinin yanı sıra gerçekleştiği iddia olunan müdahalenin zamanını da doğru tespit etmek gerekir. Bu tespit yapılırken müdahaleyi oluşturan olaylar ve ihlal edildiği iddia olunan hakkın kapsamı birlikte değerlendirilmelidir (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Blečić/Hırvatistan* [BD], B. No: 59532/00, 8/3/2006, §§ 77-82).

32. Başvurucunun iddiaları oğlunun gözaltında kaybolduğuna ve etkili soruşturma yürütülmediğine ilişkindir. Kaybolma “anlık” gerçekleşen bir eylem veya olay değildir. Tam aksine kaybolan kişiye ne olduğuna dair bilginin bulunmadığı, belirsizliğin devam ettiği çelişkili bir durum söz konusudur. Devletin etkili soruşturma şeklindeki usul yükümlülüğü, himayesi altındayken kaybolan kişinin nerede olduğunu ve akıbetini açıklamadığı sürece potansiyel olarak devam eder. Dolayısıyla gerekli soruşturma yapmamayı sürdürme, nihayetinde kişinin öldüğü kabul edilecek olsa bile, devam eden bir ihlal olarak görülebilir (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Varnava ve diğerleri/Türkiye* [BD], B. No: 16064/90 ..., 18/9/2009, §§ 147-149).

33. Bir kamu görevlisi, yürüttüğü görevin sağlamış olduğu nüfuzu kötüye kullanmak suretiyle kişilerin yaşamına ya da maddi veya manevi bütünlüğüne yönelik bir davranışla suçlandığı takdirde cezasız bırakılmamalıdır. Yargılama veya mahkûmiyet zamanaşımına uğratarak bu tür suçlamalar sonuçsuz bırakılmamalı ve böyle davalarda af veya bağışlama gibi koruyucu önlemlerin alınmasına izin verilmemelidir (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Tuna/Türkiye*, B. No: 22339/03, 19/1/2010, § 71).

34. Bu açıklamalardan, devam eden bir ihlale ilgili olarak hiçbir süre sınırlaması olmaksızın Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru yapılabileceği sonucuna ulaşmak mümkün değildir. Mahkeme, hukuk güvenliği ilkesinin bir sonucu olarak zaman bakımından yetkisinin sınırlarını kesin olarak belirlemek zorundadır (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Šilih/Slovenya* [BD], B. No: 714630/1, 9/4/2009, §§ 148-163). Bu kapsamda, etkili soruşturma yapılmadığına ilişkin başvurular yönünden soruşturmayı sonlandıran kararın kesinleştiği tarihin, Mahkemenin zaman bakımından yetkisini belirleyen 23/9/2012 tarihinden önce mi yoksa sonra mı olduğunun tespit edilmesi gerekir.

35. Somut olayda birinci soruşturmayı zamanaşımı gerekçesiyle sonlandıran karar, Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkisinin başladığı tarihten önce kesinleşmiştir. Dolayısıyla devlet, etkili soruşturma yapmama şeklindeki müdahalesini kritik tarihten önce son kez ve kesin olarak gerçekleştirmiştir. Birinci soruşturma sonucunu teyit eden, ikinci soruşturmayı sonlandıran kararın kesinleştiği tarih de kritik tarihten öncedir (bkz. § 15).

36. Bireysel başvuruya konu son soruşturma ise Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetki sınırları içinde 11/11/2012 tarihinde kesinleşmiştir (bkz. § 18). Bu durumda Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkili olmadığı bir tarihte kesinleşen işlemlere karşı sonradan yapılan “yargılamanın yenilenmesi talebi” veya “yeniden suç duyurusu” gibi girişimlerin bireysel başvuru hakkını yeniden doğurup doğurmayacağı konusunun açıklığa kavuşturulması gerekir.

37. Kesinleşmiş yargı kararlarına karşı, kararın esasını etkileyecek yeni bir durumla karşılaşılması hâlinde yargı mercilerine yeniden başvurmak mümkündür. Bu başvurular neticesinde yargı mercilerince verilen kararların bireysel başvuru yoluyla Anayasa Mahkemesine taşınmasının önünde bir engel bulunmamaktadır. Ancak bu başvuru sonucu yapılacak inceleme, kesinleşmiş karara ilişkin olmayıp sadece ortaya çıkan yeni durum hakkında verilen kararın münhasıran bir hak ihlali oluşturup oluşturmadığı ile sınırlı olacaktır.

38. Somut olayda başvuru, Anayasa'nın geçici 15. maddesinin yürürlükten kaldırılmasına vurgu yaparak “12 Eylül 1980 Askerî Müdahalesi”ni gerçekleştiren Ahmet Kenan Evren ve komuta kademesi hakkında açılan soruşturmayı ve bazı tank isimlerini yeni delil olarak göstermiştir. Savcılık, başvuru, yeni deliller elde edildiğine dair iddialarını dikkate almayarak olaya ilişkin dava zamanaşımı süresinin dolduğuna dair kararını yinelemiştir.

39. Dava zamanaşımı, belli koşulların gerçekleşmesi hâlinde devletin cezalandırma hakkından vazgeçmesidir. Böyle bir durumda, zamanaşımına uğrayan bir soruşturma dosyasına sunulan yeni delillerin Savcılık tarafından araştırılması veya değerlendirilmesi beklenemez.

40. Öte yandan dosyaya sunulan yeni delillerin zamanaşımını etkileyecek veya zamanaşımına rağmen soruşturmayı yeniden başlatacak nitelikte olması hâlinde bu durumun dikkate alınması gerekir. Başvuru, Anayasa'nın yürürlükten kaldırılan geçici 15. maddesinin zamanaşımını kestiğini, insanlığa karşı işlenen suçlarda ve işkence suçlarında zamanaşımı sürelerinin işlemeyeceğini ileri sürmektedir.

41. Savcılık, bireysel başvuruya konu kararında şüphelilerin Anayasa'nın yürürlükten kaldırılan geçici 15. maddesinin koruması altında olduklarından bahsetmemiş ve soruşturmayı olağan seyrinde sürdürerek zamanaşımına uğradığı gerekçesiyle sonuçlandırmıştır. Geçici 15. maddenin, “12 Eylül 1980 Askerî Müdahalesi” sonrasında oluşturulan hükümetler ile meclisin karar ve tasarruflarını yerine getiren kişi ve organları güvence altına aldığı, kamu görevlilerine işledikleri kişisel suçlar bakımından koruma sağlamadığı görülmektedir.

42. Anayasa Mahkemesinin önceki kararlarında da belirtildiği üzere daha önce başvurulduğu ve reddedildiği için başarılı olunmayacağı belli olan başvuru yoluna, yeni bir delil ileri sürmeksizin bireysel başvuruların incelenmeye başlandığı tarih olarak belirlenen 23/9/2012 tarihinden sonra tekrar başvurulması sonucu verilen karar üzerine yapılan bireysel başvurunun, Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkisi kapsamında olduğunun kabul edilmesi mümkün değildir (*İbrahim Oğuz Yapar*, B. No: 2012/829, 5/3/2013, § 32).

43. Açıklanan nedenlerle bireysel başvuruların incelenmeye başlandığı tarih olarak belirlenen 23/9/2012

tarihinden önce kesinleşen bir karara ilişkin aynı doğrultuda yapılan yeni şikâyetlerin, bireysel başvuru hakkını doğurmayacağı anlaşıldığından başvurunun diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin *zaman bakımından yetkisizlik* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurunun, *zaman bakımından yetkisizlik* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde bırakılmasına

10/12/2015 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Zühtü ARSLAN

Başkanvekili
Burhan ÜSTÜN

Başkanvekili
Engin YILDIRIM

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Seruh KALELİ

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Alparslan ALTAN

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Erdal TERCAN

Üye
Muammer TOPAL

Üye
M. Emin KUZ

Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Kadir ÖZKAYA

Üye
Rıdvan GÜLEÇ